

dette Udvalg, derimod var det ærede Medlem fra Bræstrup (Låust Jensen) selv Medlem af Folketingets Jernbaneudvalg, hvor denne Sag var til Behandling i gentagne Møder, og Udvalget havde oven i Købet en Sammenkomst med den daværende Trafikminister for at drøfte dette Forslag. I Jernbanekommissionens Betænkning findes der et Par Linier, som godtgør, at jeg har Ret i, at ogsaa Jernbanekommissionen har behandlet Spørgsmaalet. Der staar deri: „Endvidere har Kommissionen beskæftiget sig med Spørgsmaalet om Bygningen af en Bro mellem Masnedø og Falster (se herom Bilag Nr. 6), men har ikke taget Stilling til dette Anlæg, særlig da der ikke foreligger Oplysninger om dets Indflydelse paa Skibsfarten eller Forsvaret.“ Altsaa, Jernbanekommissionen har drøftet denne Sag, men da der manglede Oplysninger om Broens Indflydelse paa Skibsfarten og Forsvaret, har man ladet denne Sag ligge og har ikke villet afvente Oplysninger i saa Henseende, men har afgivet Betænkning uden at komme videre. Men saa kan man dog ikke sige, at Jernbanekommissionen ikke har haft denne Sag til Behandling.

For Folketingets Jernbaneudvalgs Vedkommende har der, som jeg for et Øjeblik siden sagde, været ført ret vidtgaende Forhandlinger om denne Sag, foranlediget ved, at det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) rejste Spørgsmaalet, og vistnok ogsaa ved, at jeg, som ogsaa var Medlem af Folketingets Jernbaneudvalg, fremsatte den Betragtning, at en Bro over Masnedø havde langt større Betydning for København—Gødser-Routen, end en Bane København—Køge vilde have for denne Route. Man hævdede nemlig, at Banen fra København til Køge væsentlig skulde anlægges i alt Fald som Statsbane af den Grund, at Trafikken fra København til Warnemünde skulde kunne gaa ad denne Vej og derved skulde blive besørget saa meget hurtigere. Her overfor hævdede jeg og vistnok flere andre Medlemmer af Udvalget, at en Bro over Masnedø vilde have meget mere Betydning, idet den vilde spare megen Tid og bringe denne Route langt større Sikkerhed end København—Køge-Banen. Vi havde i Udvalget Samraad med den daværende Trafikminister derom, og denne Sag endte for Udvalgets Vedkommende med, at han lovede, saa snart Jernbaneforslaget var vedtaget, at tage fat paa Udarbejdelsen af et Forslag om en Bro over Masnedø.

Det vil formentlig heraf ses, at de to

ærede Medlemmer have ganske Uret, naar de tale om, at denne Sag ikke har været behandlet i Kommissionen og Jernbaneudvalget. Den har været behandlet. Forslaget er kun ikke blevet taget med, fordi man paa dette Tidspunkt manglede de fornødne Oplysninger for at kunde stille noget Forslag.

I øvrigt skal jeg indskrænke mig til at udtale en Tak til den højtærede Trafikminister, fordi han i alt Fald delvis imødekom mit Ønske om at tage Spørgsmaalet om at udvide Broen til ogsaa at gælde som Forbindelseslinie for andre Færdselsmidler end netop Jernbanetog. Den højtærede Minister udtalte jo, at han havde under Overvejelse, om der ikke kunde hægtes en Gangsti ved Siden af, saa at der kunde blive Adgang for gaaende Personer. Derfor takker jeg den højtærede Minister og skal udtale Haabet om, at denne Gangsti maa kunne udvides, saa at ogsaa Cyklister, eventuelt ogsaa Køretøjer, kunne benytte Broen (Ludvig Reventlov: Automobiler!). — Ja, ogsaa Automobiler kunde jeg ønske skulde have Adgang til Broen. Jeg mener overhovedet, det kunde have stor Betydning for vort Land som Turistland, at vi i større Udstrækning aabnede i alt Fald vore Hovedveje for Automobilfart.

Endvidere skal jeg minde om, at dette Forslags Vedtagelse vilde have den største Betydning for Afhjælpingen af den herskende Arbejdsløshed. Jeg mener naturligvis ikke, at Arbejdsløsheden vil kunne afhjælpes i væsentlig Grad i Aar eller i det kommende Finansaar. Men Arbejdsløsheden vil sikkert vedvare i længere Tid; i Øjeblikket ere vi vistnok nede paa det værste, og herefter vil man forhaabentlig gaa lidt op efter, men der er ingen Tvivl om, at vi ogsaa til næste Aar ville faa en betydelig Arbejdsløshed. Vedtages dette Forslag, vil det bringe en Masse Arbejde ikke alene til de paagældende Steder, hvor der naturligvis vil blive Brug for en hel Del Arbejdere til Bygning af Bropiller, Dæmninger osv.; men ogsaa rundt omkring paa Værkstederne, paa de store Etablissementer, hvor der kan blive Tale om at bygge Overdelene til Broen og Mellemstykkerne mellem Pillerne, vil der sikkert kunne tages fat allerede næste Finansaar. Det vil da i alt Fald lysne, saafremt man til den Tid vil kunne være sikker paa en hel Del Arbejde. Jeg gaar nemlig ud fra, at den højtærede Trafikminister vil sørge for i saa vid Udstrækning som muligt at begunstige danske Firmaer, naar